

Jacek Lech

Sąspów, pow. Olkusz. Stanowisko I

Informator Archeologiczny : badania 4, 32-33

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

RZESZÓW

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie

Stanowisko 34

Badania prowadził mgr Antoni Talar. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada neolityczna kultury ceramiki wstęgowej.

Stanowisko położone jest w dzielnicy Staromieście na wysokiej lewej terasie rz. Wisłok. Część stanowiska została zniszczona na skutek zmiany jej koryta. Tegoroczne badania miały charakter ratowniczy.

Ogółem przebadano powierzchnię 2,5 ara, na której odkryto 7 jam i 49 słupów będących pozostałościami po 2 chatach, które odkryto tylko częściowo. Chaty te zostały zniszczone przez obsypanie się brzegu rzeki i przez wkopane w nie, późniejsze jamy. Jamy te posiadają kształt wydłużony układały się w pasy ciągnące się z południa na północ. Niektóre z nich dochodziły do ponad 2 m głębokości.

Z zabytków ruchomych znaleziono znaczną ilość fragmentów naczyń ludności kultury ceramiki wstęgowej i lendzielskiej. Wydobyto także fragmenty naczyń kultury bukowogórskiej. Oprócz tego natrafiono tu na znaczną ilość materiału krzemienego (w tym także na wkładki do sierpów) oraz obsydianowego.

Wyniki tegorocznych badań potwierdzają fakt gęstego osadnictwa w epoce neolitu w okolicy Rzeszowa.

SANDOMIERZ

Kościół i Szpital św. Ducha

patrz średniowiecze

SĄSPÓW, pow. Olkusz

Stanowisko I

Zakład Archeologii Małopolski Instytutu Historii Kultury PAN, Wojewódzki Konserwator Zabytków w Krakowie, Związkowe Muzeum Górnicze w Sosnowcu

Badania prowadził mgr Jacek Lech. Finansował WKZ w Krakowie oraz Związkowe Muzeum Górnicze w Sosnowcu. Trzeci sezon badań. Kopalnia krzemienia z okresu neolitu.

Stanowisko odkryte w 1960 r. przez W. Chmielewskiego było badane w latach 1960 i 1962 przez A. Dzieduszycką-Machnikową. Tegoroczne prace miały charakter ratowniczy.

Badania prowadzone metodą przekopów kontrolnych objęły obszar 14 arów. Łączna długość wykonanych przekopów wyniosła 222 m, przy szerokości 2 m. Po zaobserwowaniu charakteru i rozmieszczenia występujących obiektów wykopy rozszerzono o powierzchnię 407 m². Na takim obszarze odsłonięto wszystkie obiekty archeologiczne, eksplorując wybrane z nich.

W wyniku tegorocznych prac, stwierdzono 3 rodzaje obiektów archeologicznych występujących na stanowisku:

1. Owalne szyby kopalniane, o szerokości w części górnej około 5—8 m i głębokości dochodzącej do około 4,5 m. Szybów pewnych odkryto pięć, zaś w kilku innych przypadkach, przypuszczalnych szybów nie zdołano już zweryfikować. Szyby drążono przez warstwę lessu, by dotrzeć do gliny zwietrzelistkowej zasobnej w konkrety surowca krzemienno-glinianego. W jednym z szybów odkryto niezawalone wyrobisko.
2. Powierzchniowe pracownie nakopalniane, których pozostałości występują w postaci tzw. „krzemienisk” — tj. zwartych płaszczyzn składających się z krzemienno-glinianych pozostałości poprodukcyjnych.
3. Jamy o charakterze pracownianym z pozostałościami palenisk.

Zabezpieczono 60 skrzyń i około 200 pudełek materiału krzemienno-glinianego, co stanowi tylko niewielką część materiału z odkrytych szybów, jam i krzemienisk. W chwili obecnej badany obszar jest już całkowicie zniszczony przez budowaną drogę.

Stanowisko stwarza duże możliwości poznawcze z zakresu studiów nad neolitycznym górnictwem krzemienia, technologią wytwórczości krzemienno-glinianej, wiedzą i aspektami społeczno-gospodarczymi życia społeczności neolitycznych. Odkryta kopalnia rozciąga się na obszar w sąsiedztwie zniszczonego wykopem drogowym. Umożliwia to dalsze badania, wymagające znacznych nakładów finansowych.

SOŚNIA, pow. Grajewo

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku

Stanowisko 1 „Michałów”

Stanowisko 2

Badania prowadziły mgr Elżbieta Kempisty i dr Hanna Więkowska. Finansował Konserwator Zabytków Archeologicznych w Białymstoku. Drugi sezon badań. Stanowisko wydymowe-bagiennne z okresu mezolitu i neolitu (najliczniejsze zabytki tzw. kultury ceramiki grzebykowej).